

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2109012097
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2109012097.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a členov senátu JUDr. Jána Mihala a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému H. P., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 7T/128/2009 zo dňa 5.4.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.6.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného H. P., nar. XX.X.XXXX, sa z a m i e t a

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 7T/128/2009 zo dňa 5.4.2017 bol obžalovaný H. P., nar. XX.X.XXXX pri nedotknutom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 7T/128/2009 zo dňa 12.10.2010 právoplatného dňa 25.1.2011 odsúdený,

Podľa § 145 ods.1, § 42 ods.1, § 41 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n), a § 38 ods.2, ods.3 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 17 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm b) Tr. zák. okresný súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - kovového kladiva s drevenou rúčkou.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. rozhodol, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 2T/82/2010-190 zo dňa 28.4.2010 právoplatného dňa 28.4.2010 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. č.k. 0T/199/2009 zo dňa 10.7.2009 právoplatného dňa 10.7.2009 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, a to najmenej 1 x za 3 kalendárne mesiace.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste jeho bydliska, a to najmenej 1 x za kalendárny mesiac.

Podľa § 77 ods. 1 písm. c) Tr. zák. je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vopred oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska vzdialenie sa z miesta jeho bydliska v obci P. R.. XXX.

Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu v Trnave vyplýva, že k opätovnému rozhodovaniu o treste ukladanému obžalovanému H. P. došlo potom, ako na základe uznesenia Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 30Nt 168/2014 zo dňa 23.2.2017 právoplatného 23.2.2017 bola povolená obnova konania realizovaného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 7T 128/2009 v spojení s unesením Krajského súdu Trnava pod sp. zn. 5To 147/2010 zo dňa 25.1.2011. Príslušným (rozsudkom Okresného súdu Trnava) pod sp. zn. 7T/128/2009 zo dňa 12.10.2010 právoplatného 25.1.2011 (spojený s uznesením Krajského súdu Trnava pod sp. zn. 5To 147/2010) bol obžalovaný H. P. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), písm. n) a § 37 písm. h) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 rokov.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Bolo rozhodnuté tiež o uložení trestu prepadnutia veci.

Súhrnným trestom odňatia slobody bol súčasne zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/82/2010 zo dňa 28.4.2010, právoplatný 28.4.2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obligatórne došlo tiež k uloženiu ochranného dohľadu obžalovanému, a to na 2 roky, spojenému s povinnosťou po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody 1 krát v kalendárnom týždni osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Napokon okresný súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Rozhodol príslušnými výrokmi o povinnosti uhradiť náhradu škody.

Po povolení obnovy konania v zmysle vyššie cit. uznesenia Okresného súdu v Trnave bolo potrebné vzhľadom na vydanie nálezu ústavného súdu vzťahujúceho sa k vysloveniu protiústavnosti asperačnej zásady zaoberať sa trestom ukladaným obžalovanému za spáchanú (trestnú činnosť). Pred samotným rozhodnutím (Okresného súdu Trnava) tento sa oboznámil s aktuálnymi reláciami vzťahujúcimi sa k osobe obžalovaného z už realizovaného výkonu trestu odňatia slobody, s odpisom z registra trestov obžalovaného, pričom po zohľadnení týchto (relevantných skutočností) rozhodol výrokmi nachádzajúcimi sa vyššie.

Pri aktuálnom (rozhodovaní o treste odňatia slobody) ukladaného obžalovanému H. P. vo výmere 17 rokov okresný súd v odôvodnení neskôr napadnutého rozsudku uvádza, že:

Vzhľadom na osobu obžalovaného ako aj vzhľadom na okolnosti prípadu nebolo možné vo veci ukladať obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (teda vo výmere 15 rokov). Súčasne súd aktuálne rozhodujúci o novom treste pre obžalovaného v odôvodnení konštatoval, že nebolo možné mu pričítať na ťarchu priťažujúcu okolnosť spáchania viac trestných činov, keďže táto okolnosť (v podobe spáchania viacerých trestných činov) je priamo súčasťou aplikácie asperačnej zásady v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. Pokiaľ by sa duplicitne (táto okolnosť) zohľadňovala ako okolnosť priťažujúca (v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. došlo by k porušeniu princípu v podobe neprípustnosti zohľadňovania tej istej poľahčujúcej, resp. priťažujúcej okolnosti, na ktorú už prihlíadané bolo, resp. bol braný zreteľ.

Konkrétne okolnosti prípadu ako aj samotná osoba obžalovaného vo veci neumožňovali uplatniť aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. v podobe ukladania trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pre takýto (zákonný postup) vo veci absentovali výnimočné okolnosti prípadu, resp. pomery páchatela.

Za trest zákonny považuje okresný súd trest odňatia slobody v trvaní 17 rokov reflektujúcim jednak na konkrétne okolnosti prípadu, ako aj samotnú osobu obžalovaného z hľadiska doterajšieho spôsobu jeho života. Pre výkon trestu odňatia slobody zaradil okresný súd opätovne obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, keďže sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, za ktorý bol aj uznaný vinným. Trest súhrnný ukladal obžalovanému vzhľadom na tú skutočnosť, že sa dopustil posudzovanej trestnej činnosti skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok v inej jeho trestnej veci, ktorý aj nadobudol právoplatnosť. V tomto kontexte bol teda zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/82/2010 zo dňa 28.4.2010, právoplatný 28.4.2010, ako aj trest ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. pod sp. zn. 0T/199/2009 zo dňa 10.7.2009, právoplatný dňa 10.7.2009, keďže trest ukladaný rozsudkom Okresného súdu Galanta bol trestom súhrnným, za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II.. Okresný súd opätovne rozhodujúci o zákonom treste pre obžalovaného H. P. uložil mu tiež trest prepadnutia veci v súlade s pôvodným rozhodnutím. Rovnako tak ochranný dohľad na 2 roky spolu s povinnosťou

oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste jeho bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať a to najmenej 1 krát za 3 mesiace. Rovnako uložil obžalovanému povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste jeho bydliska, najmenej 1 krát za kalendárny mesiac a tiež vopred oznamovať probačnému a mediačnému okresnému súdu v mieste jeho bydliska vzdialenie sa z miesta jeho bydliska v obci P. R. č. XXX. K opätovnému (uloženiu ochranného dohľadu) obžalovanému H. P. dospel okresný súd s odôvodnením, že ho „opakované“ odsudzoval za spáchanie obzvlášť závažného zločinu na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý je priamo naviazaný na obligatórne uloženie ochranného dohľadu. Naopak opätovne neukladal ochranné protitoxikomanické liečenie, keďže toto už bolo obžalovanému uložené rozsudkom Okresného súdu Trnava, vo veci sp. zn. 7T/128/2009 aj z toho dôvodu, že ochranné opatrenie tohto charakteru nie je viazané na výrok v ine a ani výrok o treste, a preto nemohlo byť povolením obnovy konania žiadnym spôsobom dotknuté.

Proti rozsudku okresného súdu podal opätovne odvolanie obžalovaný H. P., a to v zákonnej lehote, ktoré odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

Trest odňatia slobody v trvaní 17 rokov považuje za neprímerane prísny. Vytýka prvostupňovému súdu, že sa nedostatočne zaoberal možnosťou uloženia trestu mu pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, aplikujúc ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Za výnimočné okolnosti prípadu považuje predovšetkým to, že sa rámci (pôvodného) prvostupňového konania v plnom rozsahu priznal k spáchaniu trestnej činnosti a túto aj oľutoval a v neposlednom rade to, že bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní pri jej objasňovaní. Poukázal na aplikačnú prax niektorých súdov, ktoré takéto (ním spomínané okolnosti) považujú za výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods.1 Tr. zák. (konkrétne argumentuje rozsudkom Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 8T/40/2012 z 26.10.2012, rozsudok Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 6T 38/2010 z 9.3.2011.) V konečnom dôsledku sa podaným odvolaním domáha, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku treste a uložil mu trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby za aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák.

Na podklade podaného a súčasne odôvodneného odvolania odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Tr. por. tým, že preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného H. P. je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd rozhodujúc opätovne o ukladaní trestu obžalovanému H. P. po povolení obnovy konania vo veci sp. zn. 7T/128/2009 na základe uznesenia Okresného súdu v Trnave pod sp. zn. 30Nt 168/2014 zo dňa 23.2.2017, právoplatného 23.2.2017 postupoval zákonne súladným spôsobom, keď ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov. Právne úvahy okresného súdu zdôvodňujúce uloženie takéhoto trestu obžalovanému H. P. si v plnom rozsahu osvojil v rámci prieskumu veci aj súd odvolací. Zákonne súladným spôsobom bolo postupované Okresným súdom ukladajúcim obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody a súčasne rozhodujúcim o zrušení výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta vo veci sp. zn. 2T/82/2010 zo dňa 28.4.2010, právoplatného dňa 28.4.2010, ako aj výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. vo veci sp. zn. 0T/199/2009 zo dňa 10.7.2009, právoplatného dňa 10.7.2009, resp. ďalších obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Takýto súhrnný trest odňatia slobody bolo potrebné obžalovanému ukladať vzhľadom na to, že sa posudzovanej trestnej činnosti podliehajúcej prieskumu dopustil skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený rozsudok za inú jeho trestnú činnosť. V zmysle ustálenej súdnej praxe bolo preto potrebné zrušiť doposiaľ právoplatné rozhodnutia, ukladané obžalovanému za spáchanie trestnej činnosti vo forme viacčinného súbehu. Zohľadňujúc doterajšiu (minulosť) obžalovaného H. P., vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia aj z pohľadu odvolacieho súdu sa dá konštatovať, že konkrétna výmera trestu (17 rokov) je trestom zodpovedajúcim jednak k okolnostiam prípadu a súčasne pomerom páchatel'a. Z rozhodnutia príslušného (okresného súdu) je tiež zrejmé, že sa v rámci rozhodovania o treste vysporiadal so zohľadňovaním poľahčujúcich okolností, resp. tých, ktoré by akýmkoľvek spôsobom modifikovali základnú trestnú sadzbu trestu, ktorý prichádzal do úvahy v konkrétnom prípade. Ani podľa odvolacieho súdu v konkrétnej veci nebolo možné nájsť také okolnosti prípadu, resp. také pomery páchatel'a, ktoré by indikovali možnosť znížiť trest odňatia slobody pod spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby (teda pod 15 rokov). Takýmito (výnimočnými okolnosťami prípadu) podľa názoru odvolacieho súdu nie sú tie, ktoré boli prítomné v rámci pôvodného rozhodovania veci, kde obžalovaný priznal spáchanie trestnej činnosti a túto aj mal oľutovať. Pokiaľ v tomto smere obžalovaný argumentuje inými rozhodnutiami, ktoré za takéto (výnimočné okolnosti prípadu) považovali oľutovanie trestnej činnosti obžalovaným, resp. napomáhaním orgánom činným v

trestnom konaní pri ich objasňovaní, z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné uviesť, že sa jedná o rozhodnutie okresného súdu, ktoré rozhodnutia pre tunajší odvolací súd nie sú záväzné. Navyiac nie je zrejmé, či vôbec argumentované (súdne rozhodnutia) nadobudli aj právoplatnosť, keďže boli vydávané okresnými súdmi. Len vo všeobecnosti možno konštatovať, že za výnimočné okolnosti prípadu, resp. pomery páchatel'a je potrebné považovať také, ktoré sa vyskytujú nad rámec všeobecne existujúcich (okolností prípadu) resp. pomerov páchatel'a.

V konečnom dôsledku príslušné (okolnosti prípadu) v podobe priznania sa obžalovaného k trestnej činnosti, resp. napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní boli už prvostupňovým súdom zohľadňované v rámci pôvodného rozhodovania o treste ukladaného tomuto (obžalovanému H. P.). Z pohľadu súdu odvolacieho preto nebol žiaden dôvod na zmenu uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 17 rokov obžalovanému H. P.. Správny je aj výrok v rozsudku okresného súdu zaraďujúci obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia 17 rokov. Zákonu zodpovedajúcim je aj výrok, v rámci ktorého bolo rozhodované o ukladaní trestu prepadnutia veci a to kovového kladiva s drevenou rúčkou s tým, že vlastníkom uvedenej (prepadnutej veci) sa stáva Slovenská republika. Vo vzťahu k opätovnému ukladaniu ochranného dohľadu v trvaní dvoch rokov obžalovanému H. P. z pohľadu odvolacieho súdu je potrebné uviesť, že sa jedná o výrok duplicitný, keďže takýto (ochranný dohľad) bol už uložený v rámci predchádzajúceho rozsudku. Príslušný (výrok o uložení) tohto ochranného opatrenia je výrokom, ktorý je priamo súvisiacim s výrokom o uznaní viny obžalovanému, avšak nie priamo súvisiacim so samotným trestom ukladaným tomuto (obžalovanému H. P.). V kontexte celkového (rozhodnutia) Okresného súdu v Trnave v podobe rozsudku zo dňa 5. apríla 2017 pod sp. zn. 7T 128/2009 v porovnaní s predchádzajúcim (rozsudkom Okresného súdu v Trnave) je potrebné uviesť, že sa jedná o rozhodnutie pre obžalovaného M. P. priaznivejšie, a to pre nižší trest uložený mu aktuálne preskúmaným rozsudkom okresného súdu. Opätovné uloženie (tohto) ochranného dohľadu nijakým spôsobom nezhoršuje pozíciu odsúdeného (H. P.) v porovnaní s predchádzajúcim rozsudkom ani za situácie, pokiaľ Okresný súd v aktuálne preskúmanom rozsudku špecifikoval formy výkonu ochranného dohľadu realizovaného vo vzťahu k osobe obžalovaného. Teda ani v tomto smere sa nemožno stotožniť s argumentáciou obžalovaného prezentovanou prostredníctvom obhajcu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu namietajúceho opakované uloženie ochranného opatrenia v podobe ochranného dohľadu. Odvolací súd preskúmajúc opakovane odvolaním napadnutý rozsudok zo strany obžalovaného H. P. nezistil akýkoľvek dôvod na zmenu, resp. zrušenie ktoréhokoľvek z výrokov tohto (preskúmaného rozsudku), a preto rozhodol ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.